

זוהר היומי

תיקוני הזוהר – דף צ"ח ע"ב

תקונא שתין ושבע · תקונא תמניא ושתי

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (צ"ח ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט התיקונים

בְּאָדָם וְשֵׁם בְּשֵׁר זְרוּעוֹ, וְדָא סמא"ל אָדָם בְּלִיעֵל אִישׁ אָוֹן, וְאִית לִיה תְּרִין נוֹקְבִין
בִּישִׁין, וְעֲלִייהו אֲתָמֵר (ויקרא כא יא) עַל כָּל נַפְשוֹת מֵת לֹא יָבֹא, לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ לֹא
יִטְמָא, וְלִית אָבִיו אֶלָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְלִית אִמּוֹ אֶלָּא שְׁכִינְתָּא, וְכִי לֹא אֲתָמֵר
בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּבְשְׁכִינְתָּיה (ירמיה כג כט) הֲלֹא כֹה דִּבְרִי כָּאֵשׁ נָאִם יְהוָה, מָה אֵשׁ
אֵינוֹ מְקַבֵּל טְמֵאָה הֲכִי אִיהוּ לֹא מְקַבֵּל טְמֵאָה, אָמֵר לִיה וְהָא כְּתִיב (במדבר יט כ) אֶת
מִקְדָּשׁ יְהוָה טָמֵא וְדָא שְׁכִינְתָּיה, אָמֵר לִיה וְדָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתָּיה לֹא
מְקַבֵּל טוּמְאָה, אֲבָל כָּל מָאן דְּסָאִיב אֲתֵר דְּאִיהִי שְׂרָיָא בֵּיה, אֲתַחֲשִׁיב לִיה כְּאֵלּוֹ עֶבֶד
לִיה, וּבִגִּין דָּא לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ לֹא יִטְמָא, וְלִית אָבִיו אֶלָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְלִית אִמּוֹ
אֶלָּא שְׁכִינְתָּא, וְדָא אִיהוּ רְזָא מָאן דְּאֵעִיל מְרֻשּׁוֹת הֶרְבִּים לְרֻשּׁוֹת הַיְחִיד, וּבִגִּין דָּא אָמֵר
(ויקרא כב לב) וְלֹא תַחֲלֹלוּ אֶת שֵׁם קֹדֶשִׁי, וְדָא אֲדֹנָיִי, דְּאִיהוּ רֻשּׁוֹת הַיְחִיד דְּאִיהוּ
יְהוָה יְחִידוֹ דְּעֻלְמָא, וְדָא אִיהוּ אָדָם. (ובגין דא לאביו ולאמו לא יטמא, ודא איהו רזא
מאן דאעיל מרשות הרבים לרשות היחיד, ובגין דא אמר) (במדבר יט יד) אָדָם כִּי יָמוּת
בְּאֶהֱלָא, דָּא אָדָם בְּלִיעֵל, וּמִסְטֵרָא דָּא בֵּר נֶשׁ רָשָׁע קְרוּי מֵת מַעֲיָקְרָא מְקַמֵּי דְּאֲתַבְּרִי
עֻלְמָא, אֲבָל לֹא אֲתָמֵר עַל אָדָם דְּאִיהוּ מִסְטֵרָא דְקוּדְשָׁא, וְכַמָּה טַפְשִׁין אֵינוֹן בְּעֻלְמָא

דְּאָמְרִין הָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא גִזַּר עַל בַּר נֶשׁ דְּיָמוּת, הֵדָא הוּא דְכָתִיב אָדָם כִּי יָמוּת,
וְאִיהָ אָמְרִין דְּלֹא יִהְיֶה מִיתָה מִיָּנִיָּה, וְיִ לֹון דְּטַב לֹון דְּלֹא אֶתְבְּרִיאוּ בְּעֵלְמָא, דְּאֵלִין אֵינֹון
דְּשׁוּיָן לֹון, שׁוּיָן לְאָדָם דְּאֶתְקַרֵּי יִשְׂרָאֵל וּלְאָדָם בְּלִיעֵל, וְאָמְרִין כְּאָדָם טוֹב כַּחוּטָא
כּוּלְהוֹן שׁוּיָן, יִהְיוּ כְמוּץ לְפָנֵי רוּחַ אֵלִין חֵיִיבֵיָא דְּאָמְרֵי הָכִי, וּמִלְּאָה יְהוּ' ה' דּוּחָה
מִנִּיָּהּ.

תרגום לעברית

בִּינְתִים הֵנָּה זָקֵן אֶחָד הַזְדַּמֵּן לוֹ, וְאָמַר: רַבִּי רַבִּי, הֲרִי רָאִיתִי פְּסוּק שְׁאוּמֵר בְּתוֹרָה אָדָם
כִּי יָמוּת בְּאֵהָל, וְהֲרִי הִתּוֹרָה הִיתָה קֶדֶם שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם, וְרָאִיתִי שֶׁהָעוֹלָם קֶדֶם לְאָדָם,
שֶׁכָּל הָעוֹלָם וְצִרְכָּיו נִבְרְאוּ קֶדֶם שֶׁנִּבְרָא אָדָם, אִם כֵּן, מָה הִתְקַנָּה שֵׁשׁ כָּאן? אָמַר לוֹ:
זָקֵן, וְהֲרִי כְּתוּב שֶׁנִּשְׁמֹות הַצְדִּיקִים נִקְרְאוּ קֶדֶם שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בְּרֵאשִׁית
בָּרָא אֱלֹהִים, וְאִין רֵאשִׁית אֱלֹא נִשְׁמָה, שֶׁנֶּאֱמַר כֹּה נֵר יְהוּ' ה' נִשְׁמַת אָדָם, הִיא הַנִּשְׁמָה
שֶׁל הָאָדָם שֶׁלֹּא מִעֵלָּה. אֱלֹא יֵשׁ אָדָם וְיֵשׁ אָדָם, יֵשׁ אָדָם שֶׁהוּא אָדָם שֶׁל הַנִּשְׁמָה, וְיֵשׁ אָדָם
שֶׁל הַגּוֹף, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ אָדָם לְהַכֵּל דָּמָה, וְעֲלִיו נֶאֱמַר אָדָם כִּי יָמוּת בְּאֵהָל, וְעֲלִיו נֶאֱמַר
אֲרוּר הַגִּבֹּר אֲשֶׁר יִבְטַח בְּאָדָם וְשֵׁם בְּשֵׁר זְרוּעוֹ, וְזֶה סֵמָא'ל, אָדָם בְּלִיעֵל אִישׁ אֶן, וְיֵשׁ
לוֹ שְׁתֵּי נִקְבוֹת רְעוּת, וְעֲלִיָּהּ נֶאֱמַר וְעַל כָּל נַפְשׁוֹת מֵת לֹא יָבֹא לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ לֹא יִטְמָא,
וְאִין אָבִיו אֱלֹא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאִין אִמּוֹ אֱלֹא הַשְׁכִּינָה, וְכִי לֹא נֶאֱמַר בְּקִדּוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא וְשְׁכִינָתוֹ הִלֵּא כֹה דְּבָרֵי כָּאֵשׁ נֶאֱמַר יְהוּ' ה', מָה אֵשׁ אֵינֹו מְקַבֵּל טְמֵאָה, כֵּן הוּא לֹא
מְקַבֵּל טְמֵאָה. אָמַר לוֹ: וְהֲרִי כְּתוּב אֵת מְקֻדָּשׁ יְהוּ' ה' טְמֵא, וְזֶה שְׁכִינָתוֹ? אָמַר לוֹ: וְדַאי
שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְשְׁכִינָתוֹ לֹא מְקַבְּלִים טְמֵאָה, אֲכַל כָּל מָה שֶׁמְטַמֵּא אֵת הַמָּקוֹם
שֶׁהִיא שׁוֹרָה בּוֹ, נִחְשָׁב לוֹ כְּאִלּוֹ עָשָׂה אוֹתוֹ, וּמִשּׁוֹם זֶה לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ לֹא יִטְמָא, וְאִין
אָבִיו אֱלֹא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְאִין אִמּוֹ אֱלֹא שְׁכִינָה, וְזֶה סוּד מִי שֶׁמְכַנִּים מִרְשׁוֹת הַרְבִּים
לְרִשׁוֹת הַיְחִיד, וּמִשּׁוֹם זֶה אָמַר וְלֹא תַחֲלָלוּ אֵת שֵׁם קִדְשִׁי, וְזֶה אֲדֵנִי, שֶׁהוּא רִשׁוֹת
הַיְחִיד, שֶׁהוּא יְהוּ' ה' יְחִידוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְזֶהוּ אָדָם. (וּמִשּׁוֹם זֶה לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ לֹא יִטְמָא,

וזהו סוד מי שמכניס מרשות הרבים לרשות היחיד, ומשום זה אמר) אדם כי ימות באהל, זה אדם בליעל, ומצד זה אדם רשע קרוי מת מעקרו, לפני שנברא העולם, אבל לא נאמר על אדם שהוא מצד הקדשה, וכמה טפשים הם בעולם שאומרים, הרי הקדוש ברוך הוא גזר על אדם שימות, זהו שכתוב אדם כי ימות, ואיך אומרים שלא תהיה מיתה ממנו? איך להם, טוב שלא נבראו בעולם, שאלו הם שמשנים אותם, משנים את האדם שנברא ישראל ואת האדם בליעל, ואומרים כאדם טוב כחוטא, כלם שונים, יהיו כמוץ לפני רוח אלו הרשעים שאומרים כן, ומלאך יהו"ה דוחה מהם.

טקסט התיקונים

דאית אדם דאיהו ישראל, ואית אדם דאיהו מלאך ודא מטטרו"ן, ואית אדם בדיוקנא דקודשא בריך הוא דאיהו אצילותיה, ודא יו"ד ה"א וא"ו ה"א, ולית ליה בריאה ויצירה ועשיה אלא אצילותא, ובאתר דא לית חטא ולא מות, הדא הוא דכתיב (תהלים ה ה) לא יגורף רע, ועל האי אדם בליעל מני קודשא בריך הוא דלא למיכל מניה, ודלא לערבא ליה עם טוב, דהאי איהו כמאן דעריב כספא עם עופרת, ודא גרים בלבולא בפמליא דלעילא, וערב חשוכא בנהורא מה דאפריש קודשא בריך הוא, כמה דאת אמר (בראשית א ד) ויבדל אלהי'ם בין האור ובין החשך.

תרגום לעברית

שיש אדם שהוא ישראל, ויש אדם שהוא מלאך, וזה מטטרו"ן, ויש אדם בדמות הקדוש ברוך הוא, שהוא אצילותו, וזה יו"ד ה"א וא"ו ה"א, ואין לו בריאה ויצירה ועשיה, אלא אצילות, ובמקום הזה אין חטא ולא מות. זהו שכתוב לא יגורף רע, ועל האדם הבליעל הזה צוה הקדוש ברוך הוא שלא לאכל ממנו ושלא לערב אותו עם טוב, שזהו כמי שמערב כסף עם עפרת, וזה גורם בלבול בפמליא של מעלה, ומערב חשכה עם אור, מה שהקדוש ברוך הוא הפריד, כמו שנאמר ויבדל אלהי'ם בין האור ובין החשך.

וְלֹא עוֹד אֵלָּא מֵאֵן דְּאֵעִיל זְרַעִיה בְּנִדָּה אוֹ שְׂפָחָה אוֹ גוֹיָה אוֹ זוֹנָה, כְּאֵלּוּ מְעַרְב מֵה דְּאֶפְרַיִשׁ קוֹדֶשָׁא בְּרִידָה הוּא, דְּכְתִיב (שם ו) וַיְהִי מִבְּדִיל בֵּין מַיִם לְמַיִם, דְּאִינוּן מִי נִדָּה לְמִי דְכָּיָא, דְּדָא אָסוּר וְדָא מוֹתֵר, וְדָא כָּשֶׁר וְדָא פָּסוּל, דָּא טוּמְאָה וְדָא טְהָרָה, אֵלִין אִינוּן שְׂתִית סְדְרִין דְּאֶתְיָהִיבַת (בהון משנה) (ס'א למשה), לְאֶפְרַשָׁא בֵּין טוֹב לָרַע, דְּעַרְב לֹון אָדָם וְדְרִין דָּאָתוּ אֲבִתְרִיה.

תרגום לעברית

וְלֹא עוֹד, אֵלָּא מִי שְׂמֻכְנִים אֶת זְרַעוֹ בְּנִדָּה אוֹ שְׂפָחָה אוֹ גוֹיָה אוֹ זוֹנָה, כְּאֵלּוּ מְעַרְב מֵה שְׁהֶפְרִיד הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׂכָתוֹב וַיְהִי מִבְּדִיל בֵּין מַיִם לְמַיִם, שֶׁהֵם מִי נִדָּה לְמִי טְהָרָה, שֶׁזֶה אָסוּר וְזֶה מְתֵר, וְזֶה כָּשֶׁר וְזֶה פָּסוּל, זֶה טְמֵאָה וְזֶה טְהָרָה, אֵלּוּ הֵם שְׁשֵׁת הַסְּדָרִים שֶׁנִּתְּנָה (בהם משנה) (למשה) לְהִפְרִיד בֵּין טוֹב לָרַע, שְׁעַרְב אוֹתָם אָדָם וְהַדּוֹרוֹת שֶׁבָּאוּ אַחֲרָיו.

טקסט התיקונים

◆ תקונא תמניא ושתיין ◆

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִי'ם, מַאי אֱלֹהִי'ם, לַהֲט הַחֲרִב הַמִּתְהַפֵּכַת לְשִׁמּוֹר אֶת דְּרָךְ עֵץ הַחַיִּים (בראשית ג כד), מִטָּה הָאֱלֹהִי'ם וְדָאִי, וְדָא מַטְטְרוּ'ן, וְהָא אוֹקִימָנָא לִיה דְּאֶתְהַפֵּךְ מְדִינָא לְרַחֲמִי, וּבִיה אֲשֶׁתְּנִיו (נ'א אשתכחו) כָּל דְּיוֹקְנִין דְּלֹא דָמוּ דָא לְדָא, כַּד אֶתְהַפֵּךְ מִימִינָא לְשִׁמְאָלָא אַחְזִי פְרָצוּפָא דְשׁוּר, וְכַד אֶתְהַפֵּךְ מִשְׁמְאָלָא לְיְמִינָא אַחְזִי פְרָצוּפָא דְאַרְיָה, וְכַד אֶתְהַפֵּךְ מִתְרוּיָהוּ לְמַעְרָב אַחְזִיר אֲנַפּוּי וְאֶתְהַפֵּךְ לְנֶשֶׁר (נ'א לאד; ם), וְכַד אֶתְהַפֵּךְ מִתְרוּיָהוּ לְמִזְרַח דְּאִיהוּ בְּאֻמְצָעִיתָא אֶתְהַפֵּךְ לְאָדָם (נ'א לנשר), מְלֻמְטָה לְנֶשֶׁר, לִית דְּיוֹקְנָא בְּעֻלְמָא דְּלֹא אֲשֶׁתְּמוּדַע בִּיה.

תקון שמונה וששים, בראשית בראשית אלהים, מה זה אלהים? להט החרב המתהפכת לשמר את דרך החיים, מטה האלהים ודאי, וזה מטטרו'ן, והרי בארנו שמתהפך מדין לרחמים, ובו השתנו (נמצאו) כל הדמיות שלא דמו זו לזו. כשמתהפך מימין לשמאל, הוא מראה פרצוף של שור. וכשמתהפך משמאל לימין, מראה פרצוף של אריה. וכשמתהפך משניהם למערב, מחזיר פניו ומתהפך לנשר (לאדם). וכשמתהפך משניהם למזרח, שהוא באמצע, מתהפך לאדם (לנשר), מלמטה לנשר, אין דמות בעולם שלא נודעת בו.

טקסט התיקונים

תריין עשר מזלות אתחזין ביה, וכל דיוקנני דמלאכיא ודיוקנני דנשמתין ודיוקנני דכל מה דאתברי בשמיא ובארעא, (לאו איהו דיוקנא דאדם שלים בכל תקונין, אלא אם הוא) (נ'א כלא הוה) כליל בשמיא וארעא ושמשא וסיהרא וככביא ומזליא וכרסיא ומלאכיא וגן עדן וגיהנם, מסטרא דתרווייהו אתיהיב יצר הטוב ויצר הרע, גן עדן מצא אשה מצא טוב (משלי יח כב), גיהנם ומוצא אני מר ממנות את האשה (קהלת ז כו), ותרווייהו בלבא, לב חכם לימינו, ולב כסיל לשמאלו (שם י ב).

◆ תקונא שתין ותשעה ◆

תרגום לעברית

שנים עשר מזלות נראים בו, וכל הדמיות של המלאכים, והדמיות של הנשמות, והדמיות של כל מה שנברא בשמים ובארץ, (אינו דמות של אדם שלם בכל התקונים, אלא אם הוא) (כלא היה) כלול בשמים ובארץ ושמש וירח וכוכבים ומזלות והפסא

וְהַמְלָאכִים וְגַן עֵדֶן וְגִיהֶנֶם, מֵהַצֵּד שֶׁל שְׁנֵיהֶם נָתַן הַיָּצָר הַטּוֹב וְהַיָּצָר הָרָע. גַּן עֵדֶן - מָצָא
אִשָּׁה מָצָא טוֹב, גִּיהֶנֶם - וּמוֹצָא אֲנִי מֵרַמְמוֹת אֶת הָאִשָּׁה, וְשְׁנֵיהֶם בָּלֵב, לֵב חָכָם לִימִינוֹ
וְלֵב כָּסִיל לְשִׁמְאֵלוֹ.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.
מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5
עיצוב הדף: זוהר היומי.